Mit Votum

Taler	Dato	Sted
Jacob Hoel	1 juni 1821	Storinget

Herr Præsident!

Endog i dette Øyeblik staaer jeg i Tvivl, om jeg skal vedlægge Protocollen det af mig d: 29de May i Storthinget oplæste Votum i Anledning af den Danske Statsgjeld eller ej, da der i Samme muligens kunde udledes et eller andet Ord ganske anderledes end jeg har meent det. Jeg troede her var Frihedens Asyl hvor enhver Repræsentant, uden mindste Betænkning, torde vove at fremsætte sine Ideer, sit Hjertes inderste Følelser, at sige, naar samme skede i et anstendigt Sprog, og uden at fornærme Hans Majestæt. Saa meget mere tryg maatte man være herfor, da Grundlovens 66 § siger: Ej heller kunde Repræsentantere udenfor Storthingets Forsamlinger drages til Ansvar for deres der yttrede Meeninger. Grundlovens § 100 siger end videre: Frimodige Yttringer om Statsstyrelsen og hvilkensomhelst anden Gjenstand ere Enhver tilladte. Det synes heraf klart at den Ret som den simpleste Statsborger har, heller ikke kan nægtes det norske Folks Repræsentantere, ligesom jeg og er forvisset om at vor naadige Konges Villie er, at enhver norsk Mand taler aabenhjertig og frit saadan som det ligger i vor National-Caracteer. Hvorledes ville det gaae med de Storthingsmænd, der ej som man siger har faaet en lærd Opdragelse, disse maatte sandsynlig af Frygt for at fornærme, ej oplukke sin Mund fra den Tid de kom, og til de rejste herfra igjen; thi hvor let er det ikke for Saadanne, endog mod sin Villie, at fremsætte en Idee der kunde drage de værste Følger efter sig.

Angaaende Hans Kongelige Majestæts Reskript, som i sidste Møde. blev Thinget bekjendtgjort, var jeg nævnt, i Anledning af Hrr. Consul Rosenkildes Forslag. Jeg har intet skriftligt indleveret i denne Anledning; jeg inhererede heller ikke dette hans Forslag, ligesom jeg aldeles ikke bifaldt den Fremsættelsesmaade Hrr. Consulen har brugt. Men jeg sagde: at jeg mulig agtede at komme med noget i samme Anledning, hvilke ikke skede, men som i al Fald var bleven ganske forskjellig fra hans. Ere mine Ord udlagte paa anden

Maade, da er jeg aldeles misforstaaet. Det smærter mig saa meget mere om jeg herved saa ganske uforskyldt, endog i ringeste Maade, skulle have paadraget mig Hans Majestæts Misnøye.

Jeg vil ikke gjentage hvad jeg ved flere Lejligheder har yttret, at Ingen kan, mere end jeg, ære og elske hans Kongelige Majestæt. Jeg har fulgt hans Levnets-Historie ligefra den første Tid han tildrog sig Europas Beundring; og med den mest levende Enthusiasme har jeg hyldet - har jeg beundret ham.

Som Legitimation for mig i bemeldte Anledning beder jeg dette vedlagt Protocollen.

Storthinget d. 1 Juni 1821.

Oplæst i Storthinget d. 1 do, men maatte ikke efter mit Forlangende blive Protocollen vedlagt.

Kilde
Halvdan Koht (red.): Fra den gamle bonde-opposisjon, Oslo 1927.

Emneoversigt
Innlegg i Stortinget

URI
https://www.virksommeord.no/tale/mit-votum